

съ мене. Този Армянецъ като когы е дохождалъ при мене? страшно, Недо! съмнително!... Тейка нѣма!... Народъ-тъ ся е разшиявалъ!...

Неда.

Не знаѣжъ, царкыньо, и азъ ся чюдѣжъ на тѣхно-то смѣло отнасяніе!... Нѣ не бой ся, задавай си сърдце : тѣ немогѣтъ да имѣтъ никаквѣ власть отгорѣ ти, и не давай никакъ ухо на ласкателны-тъ имъ и пълны съ лукавства думы. Ты можъ да имъ заповѣдашь, и тѣ трѣбва да тя слушать.

Райна.

Мысль-та ми е за тейка. Недо : негово-то отсѣтствие наскърбява сърдце ми, обезпокоява душиѣ ми ! Дано милостивый Богъ му запазаше живота и съ възвращаніе-то му мя зарадваше ! Тогазъ азъ ще знаѣжъ какъ да ся отнесѣмъ на лукавы-тъ Арменци. Сега безъ подпоркѣ ся виждамъ принуденъ да мълчѣжъ.

Неда.

Много пактѣ мълченіе-то надвива на коварство-то.

Райна.

Недо, да отидемъ да видимъ защо ся събира съборъ; може за да посрѣщнатъ тейка. Дано го видѣжъ да си иди, та да му ся порадвамъ отъ далечъ.
[трѣвгати].